

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΙΑΣ - Κ.Ο. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ ΠΡΟΣ:

**ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ
ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ**

Παρακαλούμε για την τοποθέτησή σας επί του περιεχομένου επιστολής του “Παμποντιακού Συλλόγου «η Αργώ», που μας προωθήθηκε μέσω email, όπου γίνεται δριμύς διαμαρτυρία για τη στάση του Υπουργού Εξωτερικών της χώρας, όσον αφορά στην απαγόρευση εισόδου ενός φιλέλληνα πολιτικού της Ρωσίας στην ελληνική επικράτεια, ενώ γίνεται έκκληση να συγκρατηθεί ο ως άνω Υπουργός της κυβέρνησης από παρόμοιες ενέργειες, που εκθέτουν τη χώρα διεθνώς.

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος του
Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ανατροπής

ΠΑΜΠΟΝΤΙΑΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Η ΑΡΓΩ»

Ανδανείας 1, Καλλιθέα - Αθήνα • +30 210 9596989 • www.argo-pga.org

Αθήνα, 21-07-2014

αρ. πρωτ. 617

Προς: Διοικητικά Συμβούλια συλλόγων
Ελλάδας και εξωτερικού

Κοινοποίηση: Βουλευτές

ΕΚΘΕΤΟΥΝ ΤΟΝ ΓΗΓΕΝΗ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΑΝΕΠΙΤΡΕΠΤΟ ΝΑ ΚΑΘΟΡΙΖΕΤΑΙ Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΠΟ ΣΤΕΛΕΧΟΣ

ΧΡΕΟΚΟΠΗΜΕΝΟΥ, ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟΥ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΥ ΜΟΡΦΩΜΑΤΟΣ

(κρετινισμός ή υποτέλεια και προδοσία;)

«Η ανεπάρκεια της εξωτερικής πολιτικής της Ελλάδος συνέβαλε και συμβάλλει στα δεινά του Ελληνισμού στις χώρες της πρώην ΕΣΣΔ, με συνέπεια τη φυγή του ελληνικού πληθυσμού από τις ιστορικές του εστίες και την εγκατάστασή του στον ελλαδικό χώρο υπό συνθήκες νεοπροσφύγων»

(Χρ. Σοφιανίδης, εφ. «Ελευθεροτυπία», 27 Μαρτίου 2009).

Ανεπίτρεπτη και προδοτική για τον Ελληνισμό της Ρωσσίας, όπως και για την Ελλάδα, η πράξη του "υπουργού εξωτερικών" και "αντιπροέδρου" της ελλαδικής διακυβέρνησης Βενιζέλου Ευάγγελου να ευθυγραμμιστεί πλήρως με οδηγίες για απαγόρευση εισόδου στην Ελλάδα της υπ' αρ. 3 κυβερνητικού στελέχους της Ρωσικής Ομοσπονδίας, φιλέλληνος Βαλεντίνας Ματβιένκο, καθώς και άλλων παραγόντων. Τυχόν ψελλίσματα του ελλαδίτη "υπουργού εξωτερικών" περί απόφασης μελών της Ε.Ε. για κυρώσεις κατά της Ρωσσίας, όταν τον χρόνο της λήψης της οδηγίας παρίστανε τον προεδρεύοντα στα θέματα εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκαλεί αγανάκτηση και οργή.

Καμία χώρα της Ε.Ε. δεν έχει τους ιστορικούς, πολιτισμικούς, θρησκευτικούς και κοινωνιολογικούς δεσμούς με την Ρωσσία, όπως η Ελλάδα: η κοινή πολιτισμική και ιστορική πορεία, τα αλληλένδετα συμφέροντα, η ανθρώπινη γέφυρα αιώνων μεταξύ των δύο χωρών ως ζωντανή παρακαταθήκη της κληροδότησης του ελληνορθόδοξου Βυζαντινού πολιτισμού στον Ρωσικό λαό, οι απελευθερωτικοί αγώνες έναντι κοινών βάρβαρων εχθρών (τούρκικος/ισλαμικός επεκτατισμός, ζυγός), η στήριξη από την Ρωσσία των ζωτικών θεμάτων της Ελλάδας στον ΟΗΕ (Κύπρος, Αιγαίο) και πολλά άλλα, αποκτήθηκαν και εδραιώθηκαν στο πέρασμα του χρόνου με τεράστιο κόστος σε ανθρώπινες ζωές και υλικούς πόρους.

Αυτά τα γνωρίζει ακόμη και ένας αστοιχείωτος μέσος έλληνας, παρά την σκόπιμη απεθνοποίηση της σχολικής ύλης μερίμνει παρόμοιων πολιτικάντηδων. Να υποθέσουμε ότι οι ιστορικές γνώσεις του "υπουργού εξωτερικών" περιορίζονται στο γνωστικό πεδίο των παράνομων εποίκων/ισλαμιστών στην Ελλάδα για τους οποίους δείχνει, εν αντιθέσει, υπερβο-λικό ζήλο για την έλευση και βόλεψή τους (βλ. κορώνες για "αντιρατσιστικό νόμο" κλπ.) ;

Στην πραγματική Ιστορία, ο Ποντιακός Ελληνισμός στην Σοβιετική Ένωση έχει υποφέρει πολλά εξ' αιτίας της επιπόλαιας και ενίστε προδοτικής συμπεριφοράς διάφορων πολιτικών "φωστήρων" στον ελλαδικό χώρο.

Η αρχή είχε γίνει το 1919. Με την αποστολή ελληνικού εκστρατευτικού σώματος 23.000 στρατιωτών στα νέο-σοβιετικά παράλια του Εύξεινου Πόντου, από την τότε εγκάθετη από τους Γάλλους κυβέρνηση του Βενιζέλου Ελευθέριου (φαίνεται το έχει τ' όνομα). Αποτέλεσμα αυτού ήταν να επισπευστεί η συνέργεια και η χρηματοδότηση από το νεόκοπο λενινιστικό, κομμουνιστικό καθεστώς του τούρκο-ισλαμιστικού κινήματος του Κεμάλ για την ολοκλήρωση της Γενοκτονίας στον ιστορικό Πόντο και την ήπτα του Ελληνικού στρατού στο Μικρασιατικό μέτωπο το 1922.

Άλλες μικρότερης κλίμακας επιπόλαιες και μειοδοτικές πράξεις συνέβαλλαν ώστε επί σταλινικού καθεστώτος ο Ποντιακός Ελληνισμός να οδηγηθεί σε μαζικές εκτελέσεις, φυλακίσεις, εξορίες με δεκάδες χιλιάδες θύματα (1938-1953). Και στην μετέπειτα Σοβιετική περίοδο η δημοσιο-ϋπαλληλική αντίληψη του όλου ζητήματος από πολιτικάντηδες στην Ελλάδα επέφερε αρκετά προβλήματα και δεινά στον εκεί γηγενή Ρωμαίικο Ελληνισμό.

Μετά το 1989 και την αποδόμηση της Σοβιετικής Ένωσης ο εκεί Ελληνισμός συνεχίζει την πορεία του, αξιοποιώντας τις θετικές δυνατότητες που διαμορφώνονται στην Ρωσική Ομοσπονδία, η οποία κινείται στα χνάρια της πάλαι ποτέ μεγάλης Ορθόδοξης Ρωσίας με το άνοιγμα της αχανούς διάστασης αγοράς της, με την ραγδαία οικονομική ανάπτυξη, την γρήγορη ανάρρωση της πληγωμένης κεφαλής και μέγιστου εκεί σώματος της Ορθόδοξης Χριστιανοσύνης, την κρατική αναδιοργάνωση, με δόμηση ηγεμονικής στρατιωτικής ισχύος.

Όταν οι δυτικές χώρες την κρίσιμη περίοδο της δεκαετίας 1990 ψαχούλευαν για γέφυρες επικοινωνίας, ώστε να διεισδύσουν στο νέο και άγνωστο γι' αυτές αναπτυξιακό περιβάλλον, η ελλαδική διακυβέρνηση "ανάλωνε" την έτοιμη, ισχυρή γέφυρα του εκεί Ποντιακού Ελληνισμού με μόνο και κύριο στόχο την κατάχρηση των ευρωπαϊκών επιδοτήσεων, που προορίζονταν για την εγκατάσταση των (νέο)προσφυγικών ρωμαίικων οικογενειών στον ελλαδικό χώρο.

Ο Ρωμαίικος Ελληνισμός διατηρεί ακόμα παραδοσιακή παρουσία στις νότιες περιοχές της Ρωσικής Ομοσπονδίας, στα παράλια του Εύξεινου Πόντου, καθώς και ενδότερα σε περιοχές του Καυκάσου. Σε αυτές περιλαμβάνονται και η ιστορικά ρωμαίικη Ταυρίδα (Κριμαία), που de-facto επανήλθε στην Ρωσική επικράτεια και η ανεξαρτητοποιημένη Αμπχαζία, που υπαρξιακά εξαρτάται πλήρως από την Ρωσία.

Η πολιτική, κοινωνική και οικονομική σταθερότητα στην Ρωσική Ομοσπονδία, ιδίως στις περιοχές των ρωμαίικων εστιών, αποτελεί προϋπόθεση και εγγύηση για την ισχυρή, παραγωγική παρουσία του εκεί γηγενούς Ελληνισμού προς όφελος και της Ελλάδας. Σε αντίθετη περίπτωση πρέπει να ετοιμαζόμαστε κάθε φορά για νέα προσφυγικά κύματα των ομογενών μας και το βάρος αυτό, ελλείψει σοβαρού και αξιόπιστου κυβερνητικού/πολιτικού δυναμικού στην Ελλάδα, πέφτει κάθε φορά στις πλάτες μας.

Την σταθερότητα αυτή οφείλει να στηρίζει και να επιδιώκει η κάθε ελλαδική κυβέρνηση σε Ευρωπαϊκό και διμερές επίπεδο, αναπτύσσοντας περαιτέρω τις διαχρονικές, αδελφικές σχέσεις Ελλάδας-Ρωσίας στη βάση και του Ελληνορθόδοξου/Βυζαντινού πολιτισμού μας, στο οποίο η ρωσική πλευρά δείχνει σεβασμό, αφοσίωση και συνέχεια. Την αιώνια αυτή βάση δεν μπορούν να δομήσουν, ούτε να επικαλεστούν άλλες χώρες εντός ή εκτός της Ε.Ε. παρότι θα το ήθελαν.

Την ανεκτίμητη αυτή ιστορική παρακαταθήκη είναι απείρως ασήμαντος για να την επισκιάσει ο κάθε Βενιζέλος, με όσες προσπάθειες και να του δοθούν. Θέτουμε, όμως, την επισήμανση ότι η σύμπνοια με τους υπονομευτές και πολέμιους της παρακαταθήκης αυτής, που στοχεύουν για

ΠΑΜΠΟΝΤΙΑΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Π ΑΡΓΩ»

Ανδανείας 1, Καλλιθέα - Αθήνα • +30 210 9596989 • www.argo-pga.org

ειδικές τους κεφαλαιοκρατικές, πολιτικές, στρατιωτικές, επεκτατικές σκοπιμότητες να προκαλέσουν κοινωνική, πολιτική, οικονομική αστάθεια στην Ρωσική Ομοσπονδία, σημαίνει συνέργεια για πρόκληση και άλλης ανεπανόρθωτης ζημίας στις εκεί εστίες του Ρωμαϊκου Ελληνισμού.

Και αν οι κομματικοί συνακόλουθοι κάθε όμοιου "αντιπροέδρου" ή "υπουργού εξωτερικών" δεν αντιλαμβάνονται τις δικές τους ευθύνες για να τον μαζέψουν (ούτε μετά και την πρόσφατη ρηματική διακοίνωση, που έστειλε κατά της Κύπρου, ωσάν να επρόκειτο για εχθρικό κράτος, επειδή δικαίως κύπρια ευρωβουλευτής αντέδρασε στην αποσιώπηση/"υιοθέτηση" από αυτόν κραυγαλέας τούρκικης πρόκλησης στο Συμβούλιο Σύνδεσης ΕΕ-Τουρκίας..;), προσβλέπουμε η άλλη πλευρά να παραμείνει πιστή στην κοινή παρακαταθήκη και να έχει όση υπομονή χρειαστεί, εωσότου οι πολίτες στην Ελλάδα στείλουν τους επίδοξους δικτατορίσκους των χρεοκοπημένων "δημοκρατικών παρατάξεων" στα κάτω συρτάρια της εγχώριας ιστορίας. Αποτελούν αισχρή μειοψηφία, αλλά καταλαμβάνουν άκρος σημαντικές κρατικές θέσεις, εκθέτοντας το σύνολο.

Με την παρούσα επιστολή προσβλέπουμε, επίσης, στον προβληματισμό και δραστηριοποίηση των διοικήσεων συλλογικών και κοινωνικών φορέων για το τιθέμενο ζήτημα, που εν τέλει αφορά όλους.

Εκτιμώντας την προσοχή σας,

το Διευρυμένο Συμβούλιο
με ομόφωνη απόφαση

Θεωρήθηκε
Η Γεν. Γραμματέας

Ασ. Λεωνίδου